

DYREKTYWY

DYREKTYWA KOMISJI 2012/4/UE

z dnia 22 lutego 2012 r.

zmieniająca dyrektywę Komisji 2008/43/WE w sprawie ustanowienia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego, zgodnie z dyrektywą Rady 93/15/EWG

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 akapit drugi, zdanie drugie,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Lonty, w tym lonty prochowe, jak również spłonki kapsułkowe są przedmiotem dyrektywy 93/15/EWG, ale są raczej używane do celów pirotechnicznych niż wybuchowych. Potencjalne skutki ich niewłaściwego użycia są prawdopodobnie podobne do skutków niewłaściwego użycia wyrobów pirotechnicznych o niskim stopniu zagrożenia, są zatem znacznie mniej poważne w porównaniu z innymi rodzajami materiałów wybuchowych. Ze względu na proporcjonalność lonty, w tym lonty prochowe, jak również spłonki kapsułkowe powinny być wyłączone z systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego.
- (2) Opracowanie skomputeryzowanych systemów potrzebnych do wdrożenia systemu oznaczania i śledzenia materiałów wybuchowych trwało dłużej niż pierwotnie oczekiwano. Odroczenie stosowania dyrektywy Komisji 2008/43/WE⁽²⁾ jest konieczne, aby dać przemysłowi materiałów wybuchowych dodatkowy czas na pełne opracowanie, przetestowanie i walidację systemów elektronicznych niezbędnych do wdrożenia dyrektywy 2008/43/WE, a co za tym idzie, na zwiększenie ich bezpieczeństwa. W tym celu obowiązek oznaczania materiałów wybuchowych nałożony na producentów i importerów powinien zostać odroczony o rok, do dnia 5 kwietnia 2013 r. Dodatkowy czas jest niezbędny do tego, by wszystkie podmioty w łańcuchu dostaw wdrożyły wymagane elektroniczne systemy śledzenia. Ponadto w łańcuchu produkcji wciąż będą obecne zapasy materiałów wybuchowych o dłuższym okresie przechowywania, które wyprodukowano wcześniej i które nie były objęte wymogiem oznakowania zgodnie z dyrektywą 2008/43/WE, a nakładanie na przedsiębiorstwa wymogu prowadzenia rejestrów różnego rodzaju

jest niepraktyczne. Obowiązki w zakresie gromadzenia danych i prowadzenia rejestrów należy zatem odroczyć o trzy lata, do dnia 5 kwietnia 2015 r.

- (3) Niektóre produkty są zbyt małe, aby umieścić na nich kod obiektu produkcyjnego i informacje do odczytu elektronicznego. W przypadku pewnych innych produktów umieszczenie jednoznacznego oznaczenia jest technicznie niemożliwe z uwagi na ich kształt lub konstrukcję. W tych wypadkach wymagane oznaczenie powinno być umieszczane na każdej najmniejszej jednostce opakowania. W przyszłości postęp techniczny może umożliwić umieszczanie kodu obiektu produkcyjnego i informacji do odczytu elektronicznego na tych produktach. Do końca 2020 r. Komisja powinna zatem przeprowadzić przegląd, aby ocenić, czy możliwe jest umieszczanie wymaganych informacji na samych artykułach.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2008/43/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy 93/15/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2008/43/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 dodaje się lit. d), e) i f) w brzmieniu:

„d) lontów, które są niedetonującymi urządzeniami zapalającymi o kształcie sznura;

e) lontów prochowych, które składają się z rdzenia z drobnoziarnistego prochu czarnego otoczonego elastyczną tkaniną, z jednym lub kilkoma zewnętrznymi pokryciami zabezpieczającymi i które po zapaleniu palą się w określonym tempie bez zewnętrznego efektu wybuchowego;

f) spłonek kapsułkowych, które składają się z kapsułki metalowej lub tworzywa sztucznego zawierającej niewielką ilość mieszaniny inicjującej, łatwo zapalającej się przy uderzeniu i które stosowane są jako elementy zapalające w nabojach do broni strzeleckiej lub w spłonkach nabojoych do ładunków miotających.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.1993, s. 20.

⁽²⁾ Dz.U. L 94 z 5.4.2008, s. 8.

2) artykuł 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Zapalniki proste

W przypadku zapalników prostych jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku lub pieczęci na powłoce zapalnika. Na każdym opakowaniu z zapalnikami umieszcza się dodatkową etykietę.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego zapalnika i, odpowiednio, podobny identyfikator elektroniczny na każdym opakowaniu z zapalnikami.”;

3) artykuły 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 9

Zapłonniki i pobudzacze wybuchowe

W przypadku zapłonników innych niż te, o których mowa w art. 2, oraz pobudzaczy wybuchowych jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku na takim zapłonniku lub pobudzaczu wybuchowym. Na każdym opakowaniu z takimi zapłonnikami lub pobudzaczami wybuchowymi umieszcza się dodatkową etykietę.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony do każdego z takich zapłonników lub pobudzaczy wybuchowych i, odpowiednio, podobny identyfikator elektroniczny na każdym opakowaniu z takimi zapłonnikami lub pobudzaczami wybuchowymi.

Artykuł 10

Lonty detonujące

W przypadku lontów detonujących jednoznaczne oznaczenie składa się z etykiety samoprzylepnej lub bezpośredniego nadruku na zwoju. Jednoznaczne oznaczenie będzie umieszczone co pięć metrów na zewnętrznej powłoce lontu detonującego albo na plastikowej wytłaczanej wewnętrznej warstwie znajdującej się bezpośrednio pod opłotem zewnętrznym lontu detonującego. Na każdym opakowaniu z lontami detonującymi umieszcza się dodatkową etykietę.

Ponadto przedsiębiorstwa mogą zastosować pasywny obojętny identyfikator elektroniczny dołączony wewnątrz lontu i, odpowiednio, podobny identyfikator elektroniczny na każdym opakowaniu lontu detonującego.”;

4) w art. 15 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 5 kwietnia 2013 r. Przepisy niezbędne do spełnienia wymogów art. 3 ust. 6 oraz art. 13 i 14 od dnia 5 kwietnia 2015 r.”;

5) dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Do dnia 31 grudnia 2020 r. Komisja przeprowadza przegląd, aby ocenić, czy postęp techniczny umożliwił uchylenie zwolnień określonych w pkt 3 załącznika.”;

6) w pkt 3 załącznika dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku produktów zbyt małych, aby można było na nich umieścić informacje zgodnie z pkt 1 lit. b) ppkt (i), pkt 1 lit. b) ppkt (ii) oraz pkt 2 lub gdy umieszczenie jednoznacznego oznaczenia jest technicznie niemożliwe z uwagi na ich kształt lub konstrukcję, jednoznaczne oznaczenie umieszcza się na każdej najmniejszej jednostce opakowania.

Każda najmniejsza jednostka opakowania jest zapieczętowana.

Każdy zapalnik prosty lub pobudzaczy wybuchowy objęty zwolnieniem określonym w akapicie drugim jest oznaczony informacjami, o których mowa w pkt 1 lit. b) ppkt (i) i pkt 1 lit. b) ppkt (ii), w sposób trwały i czytelny. Liczba zapalników prostych i pobudzaczy wybuchowych jest wydrukowana na najmniejszej jednostce opakowania.

Każdy lont detonujący objęty zwolnieniem określonym w akapicie drugim jest oznaczony jednoznacznym oznaczeniem na motku lub szpuli i, w stosownych przypadkach, na najmniejszej jednostce opakowania.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 4 kwietnia 2012 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 5 kwietnia 2013 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2012 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący
